

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

יהודה גולובוב ז"ל

בן חנה ונתן
נולד בפתח תקוה
בתאריך כ"ח בשבט תרפ"ב, 26/2/1922
התגורר בבית זית
שרת בצבא הבריטי
נפל בקרב במלחמת העולם השנייה
בתאריך כ"ח בניסן תש"ה, 11/4/1945
נקבר בבית העלמין רוונה
הותיר אחריו הורים, אח ושתי אחיות

בן 23 בנפלו

קורות חיים

בן חנה ונתן. נולד ביום כ"ח בשבט תרפ"ב (26.2.1922) בפתח-תקוה. כשהיה בן שנה וחצי עברו הוריו למושב עטרות, צפונית לירושלים, ושם גדל והתחנך עד גיוסו. לאחר שסיים בית-ספר עממי בכפר החל לעבוד במשק אביו והתבלט בו בחריצות ובמידת אחריות. יהודה היה עלם תמיר, בהיר עיניים, פשוט ועניו בהליכותיו ומאיר פנים לבריות ועם זאת בעל נפש סוערת, מלא תהיות ומבקש לרדת לשרשי התופעות בחייו ובחיי עמו. היה להוט אחר קריאת ספרים, וכך כתב ביומנו: "קראתי את 'התקופה' וראשי סחרחר עלי. איזה עושר של ספרות. איזה אוצרות פיוט: היינה, לרמונטוב, שמעונוביץ, פרישמן... לקרוא את טגורי, את פרקי השירה בלי חרוזים, הלוא כפרקי תפילה הם..." היה גם ברוך-עט. הוא כתב על כל הסובב אותו, על הנוף, על בני הכפר וגם על מצוקות לבו וחוויותיו בקטעי-יומן רבים, מכתבים, שירים והגיגים.

בימי מלחמת העולם השנייה התנדב ומילא תפקידי שמירה בעמדות שונות ובאבטחת קווי צינורות המים למושב עטרות. כשהגיעו ידיעות האימים על שואת יהדות אירופה ויצאה קריאת ההתנדבות מטעם המוסדות הלאומיים התגייס ליחידות ה"באפס" שבצבא הבריטי. עם הקמת הבריגדה היהודית (החי"ל) הוצב ל"גדוד השלישי" ועבר יחד עם חבריו אימונים מפרכים לקראת הלחימה בנאצים. בתום האימונים עברה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הבריגדה לחזית באיטליה. "הגדוד השלישי" חצה את נהר הסניו והפלוגה שבה שירת יצאה למשימת-סיור אל הר הגאביו. כשהגיעה מחלקתו לראש ההר נתקלה באש צלפים גרמניים שחיפו על נסיגתם מאחד הבתים. כדור אחד פגע במצחו של יהודה והרגו במקום. זה היה ביום כ"ח בניסן תש"ה (11.4.1945). הוא הובא למנוחת עולמים בבית הקברות של הבריגדה בראוונה שבאיטליה. בן 23 היה בנפלו. הניח הורים, אח ושתי אחיות. בשיר משיריו האחרונים כתב יהודה: "עתים בעיניים קרועות לרווחה אביט/ מול גורלי היהודי/... מיליונים באלף מיתות הורגו/ קברות חיים מרחבי שדות הניעו/ אלפים בדרכים, ביערות, בגבולות אבדו/ ובעולם קר, אכזרי, לבבות לא נעו...". שיר זה ואחרים שלח מן הבריגדה אל המשורר דוד שמעונוביץ. בדברי הספד למותו כתב שמעונוביץ: "לא זכית, יהודה היקר, ללטף את אדמת כרמך החומה... באדמת נכר, הרחק משדות כפרך הברוכים, חצוב לך קבר עם קבריהם של עוד אחים לוחמים וחולמים".

שמו של יהודה הונצח בספר "הבריגדה היהודית" ובחוברת הזיכרון "יהודה וזלמן בני עטרות" בהוצאת ועדת הנוער שליד תנועת המושבים והאירגונים (ניסן תש"ו).